

UUT'T OLDE VODDEN

Toë'k kots us te doëzelen zat
Bezeijen zo neüs de heerd,
Dach ik van warmte wet ie dat
Oew dee is völle weerd!
Kelte nee dat liekt oe neet,
Al mis ie wel 'tvröggre vuur,
kVin dat nheerd ok wel steet
Iej went ter an op de duur.
As ok de katte tegen över oew
Zich nog us weer wassen geet,
Och, tussen vrögger en noew
Is zo völle veschil ens neet!

tKistentuug woor zee in leepen
Op de kop'nstieëve hoge pette
Al hei noew een pak met strepen
Das toch beije hoas èven nette.
Zo hoge pette ston bes goëd,
Ze bunt ter hier weinug meer,
Volle boern draagt noe een hoëd
kLegge mien ok dóór bie neer!
tIs toch neet beslis neüdug
Dat ut altied ut zelfde blif,
Alle dinge verandert gesteüdüg,
Wat 'ndarp een niej anzich gif!
Notuurluk old is oe völle weerd
Door hei oe éénmòol an ehech,
Moor dörm is niej neet vekeerd
Al 'tnieje is toch neet slech!
As alles 'tzelfde bliëven zol
Kennen wiej ok heel gin antiek,
Noe zit de muséüms boordevol
Met grei dat liekt wat komiek!

Veral deur ut völle vekeer,
Ze loopt moor deur de klokken,
Ken ie tplatte land neet meer,
Das héelmòol op-etrokken!
Ai de jonge deerns hier zeet,
Heel neet stief, zo vlot as wat!
Iejsch zeet ut veril ens neet
Met de meiden uut de stad!
Moor toch, kòm ie an de pròot
Met eur, hoë rap ze ok bunt,
Dan kump toch veur de dròod
De tongval deej kennen kunt!

As hier nkeer onze wiëge stond,
Dee plaase wod deur ons e-eerd,
Wie hecht ons astware an de
grond

Woorw 'teerste proaten heb
eleerd.
En as dee eerste pròot was plat,
Woorveur ze later ok studeern,
Steet vaste, zee wet as dat
Ze dat nooit meer zòlt verleern!
De moërs-taal is en blif innug,
Woor zin tlater lèven ok hen gòot
Gin taal vinne wie zo zinnug
As dee wie 'teerste hebt epròot.

Wel jammer ist vant dialect
Dat ut wat vebasterd is,
Moor zo as ze ut hier zekt
Is ut toch nog lange neet mis!
Al wod 'thier völle wat emengd
Met Nederlands (das ok gin zooi)
Onze sproake zó an-elengd
Blif èven goed toch nog mooi!
Wee ooit in disse streken zat
Hef elèëfd of ter is geboorn,
Dee vindt dat dit ons plat
Mot bliëven, tmag nooit verloorn!

Kuj an jongeluu, den achterhoëk
Neet kennen meer bieje toern,
De oldren stoat nog wat te boëk
As stieëve olderwetse boern!
As ikke us ergus goa of stoa
Mien zeet ze as nboer wel an,
Ze komt mien ok wels te noa,
Meent dat tat met oe wel kan!
Och dr bunt altied mense ewes
Dee denkt wied böven oe te stoan
Springt neet veur oew in de bres
Wilt een soort bres juus sloan!
Een boer is ok van oldsher
Vake wel nbetjen bespot,
Och as ze tneet maken te bar
Verdroëg hee mees moor dat lot.

Zo ston ik kots us te bezeen
Een niej-bouw hier bie Vodden,
De metselers, hoë ze ut deen,
kWisse neet wat tat mos wodden
Dorm vroëg ik't an zon meneer
Dee door leep van haar nò hot,
Want ik wolle toch wel nkeer
Geerne wetten wat ut wod.
Dee vent had int rare zin,
(kZag um effen nò mien loërn)

Zei: „tWod 'nhok veur gekke
boern
Dee stoppe wie hier olmòol in”.

kZèe: „Dörm ist dus zo klein,
Boern heb mees 'nhelder brein!
As tr stads-börgers in mossen
Zol'tok miljònen meer kossen,
Dan most enòrm vòl groter
wèen!”

tVòlt op zo vòl mense ai hier
Teguswoordig zeet met 'nbrille,
Das duch mien neet veur plezier,
Allich ist gin eigen wille.
Van dametjes wet ik tzo neet,
(tIs neet dak ze wil bedillen)
Dee hebt umdat ut goed steet,
Veur moojegheid gòot dee
brillen!
nBrille wod 'nwat werelds dink
Woor ze met goat op-scheppen,
Zo as ringe um vinger en pink,
Ze meent zich zo op te peppen!

Onze domenee hier dee hef
Kots ok de brille op ezet,
Hee deut ut neet veurt lef,
Das iets dak hoas zeker wet!
Noë, met 'tan eprèzen bus-vevoer
'Wast dak kots de busse us nam,
Ik klomme drin dus heel stoer,
Toevallug achter mien an kwam
De doornie ok de busse in,
De brille op, noe konne goed zeen,
'tLeven had doordeur meer zin,
Ut selchte zich was noe aléén!

kDraaiden mien wat noa om toë,
kDachnl. kDach lòot 'k tonen
goeie wille
kZal moor's vroagen an um hoë
Of um bevòlt zien brille.
„nPaar gleaskes op, doornieje,
Ut bevòlt oe zeker wel goëd?”
Hee kleurn inens wat rood bieje
Noa zn heuf trok wat meer bloëd!
En vroëg mien: „Kun je 't
ruiken?”